

عنوان مقاله:

جایگاه و معماری بومی در جهت احیای محلات مسکونی در بافت سنتی و قدیم شهر

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مظفر مهاجری - عضو هیئت علمی دانشکده هنر و معماری دانشگاه باهنر کرمان

محمدرضا سرگزی مقدم - موسسه آموزش عالی بعثت کرمان

خلاصه مقاله:

محلات مسکونی امروزه به دلیل تغییر شیوه زندگی و بازتولید تعریف جدیدی از زندگی اجتماعی و فردی، بهکالبدی فرسوده با کارکردی متحول شده تغییر یافته اند. آسیب های گوناگون اجتماعی و کالبدی موجب شده تاحلات مسکونی در بافتهای قدیمی و سنتی شهری خالی از سکنه شده و جمعیت ساکن در آنها به نقاط دیگرشهر جابه جا شوند. امروزه احیا و بازآفرینی محلات مسکونی با توجه به بررسی معماری بومی و جایگاه آن درشکلگیری این محلات می تواند به صورت یک اصل کلی مد نظر قرار گیرد و می تواند سبب حفظ نظاماجتماعی و اقتصادی محلات کهن شود و به دنبال آن موجب جلوگیری از تخریب ساختار کالبدی این فضا هاشود. پژوهش حاضر به دنبال یافتن جایگاه معماری بومی و بررسی مولفه های معماری بومی برای احیا ساختارمحلات و معاصرسازی و احیا ارزشهای گذشته محلات مسکونی است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی می باشدو داده ها از طریق مطالعات میدانی و کتابخانه ای جمع آوری شده است. نتایج شامل ارائه راهکارهای طراحیدر رابطه با هریک از مولفه های تشکیل دهنده معماری بومی برای احیا محلات مسکونی در بافت قدیمی وسنتی شهرها است.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، محلات مسکونی، احیا محلات مسکونی، بافت قدیم و سنتی شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376136>

